

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 decembrie

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Adrian Istrati în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Levco Iurii XXXXX, născut la XXXXX, originar din
XXXXX și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- în instanța de fond de la 13.10.2016 până la 15.05.2017;

- în instanța de apel de la 08.06.2017 până la 27.06.2018;

- instanța de recurs de la 01.08.2018 până la 04.12.2018.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 15 mai 2017, Iurii Levco a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

A fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și în baza acestei legi i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Codul penal, lui Iurii Levco pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Iurii Levco în perioada din primăvara anului 2014 până la 21 august 2014, în urma înțelegerii prealabile cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, reunindu-se și

formând un grup criminal organizat în scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, a închiriat o gospodărie în s. Bucovăț, raionul Strășeni, pe terenul căreia a construit șapte sere, dotate cu sistem de irigare unde a semănat și cultivat ilegal, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, 1 268 plante de cânepă, care potrivit raportului de expertiză nr. 7161 din 10 septembrie 2014, conțin componentul narcotic activ tetrahidrocanabinol și se atribuie la substanțe narcotice.

Tot, Iurii Levco, în perioada din primăvara anului 2015 până la 01 octombrie 2015, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Ghenadie Morari, Valentin Semac, Vladimir Pleșca (în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată) și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, reunindu-se și formând un grup criminal organizat în scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, având repartizate în prealabil rolurile între ei, pe terenul amplasat în extravilanul s. Egorovca, raionul Fălești, a construit zece sere, unde a semănat și cultivat ilegal, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari 7 384 plante de cânepă în stare de vegetație și 35 plante de cânepă în stare uscată, care potrivit raportului de expertiză nr. 8929 din 02 octombrie 2015, conțin componentul narcotic activ tetrahidrocanabinol și se atribuie la substanțele narcotice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Radu Cijicenco în numele inculpatului Iurii Levco, prin care a solicitat casarea sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care inculpatul Iurii Levco să fie achitat pe epizodul Bucovăț din lipsa în acțiunile sale a elementelor componente infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) Cod penal, iar pe epizodul Egorovca, acțiunile inculpatului să fie recalificate din art. 217¹ alin. (4) Cod penal în art. 217 alin. (4) Cod penal.

În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că, vinovăția inculpatului în cele imputate nu a fost demonstrată, astfel instanța de apel a pronunțat o sentință de condamnare bazată pe presupuneri.

Totodată, apărătorul a menționat că, sentința este neîntemeiată, iar probele administrate dovedesc contrariul soluției adoptate de către instanță, or inculpatul și-a recunoscut vinovăția în faptul semănării și cultivării plantelor care conțin substanțe narcotice în epizodul Egorovca, dar nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale în ce privește scopul de înstrăinare. În acest sens, a menționat că inculpatul a declarat că semănarea și cultivarea plantelor de cânepă a avut loc în scopuri medicinale, or aceasta se dovedește și prin materialele ridicate de la domiciliul inculpatului din satul Călugăr și anume cărți medicale, articole care adevăresc faptul celor relatate de către Iurii Levco.

Mai mult, avocatul a susținut că, persoană infiltrată a controlat în gruparea criminală a depășit limitele legendei și sarcinilor prescrise de către reprezentanții MAI,

din motiv că acesta a ascuns și nu a comunicat locul creșterii cânepei. De asemenea, acesta a comunicat organului de drept adrese greșite.

Apărătorul a menționat că, instanța de fond de asemenea eronat a calificat acțiunile inculpatului în participație, or nu a invocat probe în acest sens.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, a admis apelul declarat de către avocatul Radu Cijicenco în numele inculpatului, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Levco Iurii Poitr, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii art. 42 alin. (3), 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și în baza acestei legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei stabilite în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, în vederea respectării prevederilor legale, ținând cont de faptul că, apelul este o continuitate a judecării cauzei, a admis demersul procurorului de cercetare suplimentară a probelor scrise fiind cercetate ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15.09.2014 pe semnele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și anume: procesul - verbal de percheziție din 21 august 2014 (f.d.13-14 vol.I); procesul-verbal de ridicare din 22 august 2014 (f.d.35 vol. I); raportul de expertiză nr. 7161 din 10 septembrie 2014 (f.d.44-49 vol.I); procesul-verbal din 23.10.2014 de examinare a paginilor WEB (f.d.82 vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 10 noiembrie 2014 (f.d.83-88, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 05 decembrie 2014 (f.d.105-107 vol. I); raportul de expertiză nr. 9127 din 04 decembrie 2014 (f.d. 112-114 vol. I); procesul-verbal de ridicare din 10 decembrie 2014 (f.d.29 vol. II); planul măsurilor speciale de investigații pe informația parvenită din partea Direcției Municipale Chișinău a SIS RM, înregistrată în cancelaria INI al IGP cu nr. 5012, prin care s-au stabilit măsurile speciale de investigație (f.d. 31-33 vol. II); planul de lucru din 31 iulie 2014, privind efectuarea măsurii specifice de combatere a criminalității organizate - încadrarea controlată în grupul criminal organizat, în baza deciziei emise în cadrul materialului nr. 5012 din 21 iulie fiind indicat volumul de lucru necesar de efectuat (f.d.80-81 vol. II); legenda și sarcinile din 31 iulie 2014 (f.d. 82-83 vol. II); decizia privind încadrarea controlată în grupul criminal organizat din 31 iulie 2014, (f.d.84-86 vol. II); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 15 ianuarie 2015 (f.d.92-100 vol. II); procesul-verbal de percheziție din 01 octombrie 2015 (f.d.12-25 vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 05 februarie 2016 (f.d.28 vol. III); raportul de expertiză nr. 8929 din 02 octombrie 2015 (f.d.39-43 vol. III); procesul-verbal de percheziție din 01 octombrie 2015 (f.d.67-68 vol. III); raportul de expertiză nr. 9859 din 27 octombrie 2015 (f.d.75-78 vol. III); procesul-verbal de

examinare a obiectelor din 09 februarie 2016 (f.d.86-87 vol. III); declarațiile inculpatului Iurii Levco (f.d.65, f.d.173-177 vol. V); declarațiile inculpatului Vladimir Pleșca (f.d.67 vol. V); declarațiile inculpatului Valentin Simac (f.d.69 vol.V); declarațiile martorilor Dumitru Vataman (f.d.86-87 vol. V); Dmitrii Postolachi (f.d.88 vol.V); Ion Sandu (f.d.89-90 vol. V); Ion Beschieru (f.d.91-94, 136-138 vol. V) Alexandru Tverdohleb (f.d.118 - 120 vol. V); Ghenadie Morari (f.d.123-124 vol. V); Vladimir Pleșca (f.d.125-126 vol. V); Serghei Brăiescu (f.d. 134-135 vol. V); Doina Chidareeva (f.d.141 vol. V); Vitalie Czine (f.d.142 -147 vol.V); Andrei Bănălescu (f.d.171-172 vol. V).

În urma celor menționate instanța de apel a constatat că, deși instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal-*circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*, eronat a constatat în acțiunile lui Iurii Levco și agravanta prevăzută la lit. b)-de un grup criminal organizat sau de o organizație criminală ori în favoarea acestora, element care este lipsă în acțiunile inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținută în acțiunile lui Iurie Levco agravanta de un grup criminal organizat pe epizodul din raionul Fălești, s. Egorovca, or conform sentinței din 03 noiembrie 2016 în privința inculpaților Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedura penală, ultimii fiind condamnați pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, totodată nefiindu-le înaintată învinuirea de comitere a infracțiunii de un grup criminal organizat.

Cu referire la acest epizod precum și pe epizodul din s. Bucovăți, raionul Strășeni, Iurie Levco a comis infracțiunea împreună cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, instanța de apel a menționat că la fel nu pot fi calificate acțiunile în baza lit. d) a art. 217¹ alin. (4) Cod penal, or la cauza penală nu sunt prezente careva ordonanțe de disjungere a cauzei penale în privința altor persoane.

La fel, nu poate fi admisă condamnarea lui Iurie Levco pentru două infracțiuni separate prevăzute de art. 217¹ alin. (4) Cod penal, după cum a fost solicitat de către procuror în ședința instanței de fond și condamnat de instanța de fond.

Astfel, instanța de apel a constatat că conform ordonanței din 06 iulie 2016 (f.d.182 vol.IV), lui Iurie Levco i-a fost înaintată o singură învinuire pentru comiterea a două fapte infracționale, la fel aceiași învinuire fiind formulată și în rechizitoriu.

Reieșind din cele relatate supra, instanța de apel a reținut că, Iurie Levco a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3); art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu indicii

de calificare-organizarea semănării și cultivării plantelor care conțin substanțe narcotice, în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare în următoarele circumstanțe: inculpatul Iurii Levco, în perioada din primăvara anului 2014, având ca scop circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, personal a închiriat o gospodărie în s. Bucovăț, raionul Strășeni, pe teritoriul cărei a construit 7 sere, în care instalând sistem performant de irigare, a semănat, cultivat și prelucrat în ele plante de cânepă, până la data de 21 august 2014, când în urma percheziției efectuate autorizat de către lucrătorii de poliție, s-a depistat și ridicat plante în stare verde în număr de 1 268, două lăzi din lemn cu 28 de ghiveci cu câte o plantă în ele.

Conform raportului de expertiză nr. 7161 din 10 septembrie 2014, a fost stabilit că plantele în stare verde de vegetație în număr de 1 268 reprezintă plante de Cannabis (cânepă), care conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol, care fac parte și se atribuie la categoria substanțelor narcotice.

Tot el, pe parcursul primăverii anului 2015, urmărind scopul realizării intenției sale criminale, a organizat și împreună cu Ghenadie Morari, Valentin Semac și Vladimir Pleșca, au construit în extravilanul s. Egorovca, raionul Fălești, 10 sere adaptate pentru semănarea și cultivarea plantelor care conțin substanțe narcotice. Pe parcursul verii anului 2015, au semănat plante de canabis și le cultivau.

Începând cu 01.10.2015 ora 19:00, până la 02.10.2015 ora 04:40 min., în rezultatul percheziției, efectuate de către angajații inspectoratului General al Poliției, membri ai grupului de urmărire penală, în 10 sere amplasate în extravilanul s. Egorovca, raionul Fălești, construite de Iurii Levco, Ghenadie Morari, Valentin Semac și Vladimir Pleșca, au fost depistate și ridicate 7 384 de plante de cânepă în stare verde și 35 bucăți de aceiași plante în stare uscată, ce constituie proporții deosebit de mari.

Conform raportului de expertiză nr.8929 din 02 octombrie 2015, s-a constatat că plantele ridicate din 10 sere amplasate în extravilanul s. Egorovca, raionul Fălești, arendat de către Iurii Levco, reprezintă plante de canabis (cânepă), care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțe narcotice.

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că, prin declarațiile martorilor Dumitru Postolachi, Dumitru Dataman, Ion Sandu, Ion Beschieru se demonstrează faptul că, inculpatul Iurie Levco nu este implicat în afacerea de cultivare și creștere a plantelor de cânepă în gospodăria alăturată cet. Vitalie Czine din s. Bucovăț, raionul Strășeni, or prin materialele cercetate de instanța de apel s-a dovedit contrariul.

Astfel, vina în comiterea faptei infracționale date se confirmă prin mai multe probe printre care și declarațiile martorilor menționați, care au depus declarații similare în ședința de judecată la data de 21.11.2016, precum că în luna iunie-iulie 2014, verificând gospodăria lui Vitalie Czine din s. Bucovăț, raionul Strășeni și la terenul

vecin de gospodăria acestuia, sub un acoperiș mare, erau mai multe sere, în care erau cultivate plante de cânepă, aproximativ 1 250-Dumitru Vatamanu; aproximativ 1 000 plante de cânepă dar nu-și amintește exact-Dumitru Postolachi; aproximativ 700 dar nu ține minte exact Ion Sandu (f.d.86-90, vol. V).

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea apărării de a recalifica acțiunile inculpatului în prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, deoarece Iurie Levco deși a cultivat plante de cânepă în s. Egorovca, raionul Fălești, fapt care ultimul l-a recunoscut, dar le-a cultivat în scopuri medicale, fără scop de înstrăinare, or faptele comise de Iurie Levco au fost calificate de către organul de urmărire penală ca o infracțiune unică, totodată instanța neîntemeiat condamându-l pe inculpat pentru două infracțiuni separate, temei care a și servit la casarea sentinței instanței de fond.

Referitor la intenția de înstrăinare, instanța de apel a subliniat că prin intenția de înstrăinare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice psihotrope sau analoage ale acestora se subînțelege dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: *procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul.*

Așadar, instanța de apel a indicat că, în urma perchezițiilor din gospodăria situată în s. Bucovăț, raionul Strășeni și cea din s. Egorovca, raionul Fălești, au fost depistate plante de cânepă în cantități deosebit de mari, iar ultimul nu este consumator de droguri, nu se află la evidența medicului narcolog, fapt ce a dus la concluzia că intenția inculpatului era îndreptată spre înstrăinarea substanțelor narcotice.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, din cumulul de probe examinate, din declarațiile martorilor și însăși din declarațiile inculpatului se dovedește prezența în acțiunile ultimului a scopului de înstrăinare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a luat în calcul la stabilirea acesteia prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, cât și criteriile generale de individualizare a pedepsei ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a menționat că, infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor deosebit de grave pentru care legiuitorul a prevăzut în exclusivitate pedeapsa închisorii pe un termen de la 7 până la 15 ani, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 78 vol. IV), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 79 vol. IV), nu are antecedente penale (f.d. 76 vol. IV).

Subsecvent, instanța de apel a conchis că, în privința lui Iurii Levco este posibil și rațional de a stabili pedeapsă mai aproape de limita minimă prevăzută pentru

infracțiunea reținută în sarcina acestuia sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, impedimente legale în acest sens nefiind, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip închis, totodată aplicând pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația drogurilor pe un termen de 4 ani.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Adrian Istrati în numele inculpatului în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 10), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat pe epizodul 1 (s. Bucovăț, raionul Strășeni), iar acțiunile inculpatului pe epizodul 2 (Egorovca, raionul Fălești) să fie reîncadrate de la prevederile art. 217¹ alin. (4) la 217 alin. (4) Cod penal și să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei penale conform art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat avocatul indică argumente similare cu cele din apel, mai mult, avocatul susține că instanța de apel eronat a încadrat acțiunile inculpatului ca fiind comise de către un grup criminal, și a omis faptul ca a exclus din învinuirea inculpatului prevederile art. 46 Cod penal.

În rest, avocatul indică dezacordul cu aprecierea probelor, susținând că condamnarea inculpatului se bazează pe presupuneri, iar instanța s-a limitat doar la enumerarea și trecerea probelor acușării în partea motivării sentinței.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze, parțial sau total, hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit indică că, avocatul Adrian Istrati în recurs, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 10) și 12) Cod de procedură penală, însă din textul recursului reiese că instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată bazată doar pe presupuneri, temei prevăzut de pct. 6) alin. (1) al articolului menționat mai sus, și anume cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că dispozitivul deciziei instanței de apel este contradictoriu părții descriptive a deciziei, or instanța de apel prin excluderea agravantei „săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal, de un grup criminal organizat”, își motivează soluția precum că „(...) nu poate fi reținută în acțiunile lui Iurie Levco agravanta de un grup criminal organizat pe epizodul din raionul Fălești, s. Egorovca, or conform sentinței din 03 noiembrie 2016 în privința inculpaților Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari, cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedura penală, ultimii fiind condamnați pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, totodată nefiindu-le înaintată învinuirea de comitere a infracțiunii de un grup criminal organizat”, însă nu exclude prevederile art. 42 alin. (3) Cod penal, care prevede calitatea de organizator, or participația este cooperare cu intenție a două sau mai multe persoane la săvârșirea unei infracțiuni.

De asemenea, Colegiul penal lărgit remarcă că, participația penală există numai atunci când s-a cooperat cu intenție și este condiționată de săvârșirea faptei cu intenție de cel puțin 2 persoane, astfel instanța de apel calificând acțiunile inculpatului, stabilește gradul de participare la infracțiune a inculpatului drept organizator, fără a stabili gradul de participație a celorlalte persoane, or conform sentinței de condamnare a lui Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari din 03 noiembrie 2016, nu se aplică prevederile art. 42 Cod penal.

Colegiul penal lărgit consideră contradictorie poziția instanței de apel prin care exclude art. 46 și lit. b) alin. (4) art. 217¹ Cod penal din învinuirea inculpatului, deoarece inculpații Valentin Semac, Vladimir Pleșca și Ghenadie Morari au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, iar inculpatul de comiterea infracțiunii menționate cu scop de înstrăinare, însă omite să expună asupra prevederilor art. 42 Cod penal, care la fel urmau a fi excluse.

Totodată, instanța de recurs menționează că instanța de apel fără a indica care probe demonstrează intenția inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice, susține că „ (...) iar ultimul nu este consumator de droguri, nu se află la evidența medicului narcolog, fapt ce a dus la concluzia că intenția inculpatului era îndreptată spre înstrăinarea substanțelor narcotice”, or concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Instanța de apel în pct. 4.1. din prezenta decizie îl condamnă pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fără a-și motiva clar poziția, enumeră probele și fără o analiză amplă a acestora indică că „ din cumulul de probe examinate, din declarațiile martorilor și însăși din declarațiile inculpatului se dovedește prezența în acțiunile ultimului a scopului de înstrăinare a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope”, or simplul fapt că instanța de apel a enumerat probele nu reprezintă o motivare în corespundere cu rigorile art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, inculpatul pe întregul proces penal respinge acuzațiile înaintate, susținând că a cultivat cânepă doar cu scop medical, deoarece soția acestuia cât și scorul său sunt bolnavi.

De asemenea, Colegiul penal lărgit remarcă că instanța de apel în ședința de judecată din 22 martie 2018, a cercetat probele scrise (f.d. 39-42, vol. IV), iar în partea descriptivă a deciziei enumeră doar o parte din ele, or decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea, să indice din ce motive ele urmează a fi apreciate ori respinse ca probe.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de Codul de procedură penală

și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Intima convingerea se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Colegiul penal lărgit reamintește că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen v. Finlandei* § 37(2003), *Kuznetsov și alții v. Rusiei* § 85. (2007)).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (*Hirvisaari v. Finlanda*, § 30 (2001)).

Obligația instanței de a motiva sentința, constă în necesitatea de stabilire a adevărului, iar judecătorul să-și formeze convingerea asupra acestui adevăr și că realitatea este conformă convingerilor sale. Totodată obligația motivării este o garanție pentru părți în primul rând, precum și pentru alte persoane care pot cunoaște motivele pentru care judecătorul a pronunțat sentința respectivă. Motivarea este importantă pentru părți în cazul exercitării dreptului de atac a sentinței precum și pentru instanțele superioare, care să o poată verifica din punctul de vedere al legalității și temeiniciei acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și concisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra constatării faptei infracționale pe epizodul extravilanul s. Egorovca, raionul Fălești, de către instanța de apel care excluzând agravata „*de un grup criminal organizat*”, indică diferit de învinuirea înaintată prin rechizitoriu inculpatului, și anume că „*Tot el, pe parcursul primăverii anului 2015, urmărind scopul realizării intenției sale criminale, a organizat și împreună cu Ghenadie Morari, Valentin Semac și Vladimir Pleșca, au construit în extravilanul s. Egorovca, raionul Fălești, 10 sere adaptate pentru semănarea și cultivarea plantelor care conțin substanțe narcotice. Pe parcursul verii anului 2015, au semănat plante de cannabis și le cultivau*”, astfel în lipsa caracterului indispensabil al scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului drept infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal

Subsecvent, Colegiu penal lărgit susține că deși instanța de apel îl condamnă pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la constatarea faptei omite să indice scopul de înstrăinare, or în lipsa acestui scop, cele săvârșite se califică în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „... rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.” (cauza *Fomin vs Moldova* din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină seama de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele,

complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către avocatul Adrian Istrati în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința inculpatului, *Levco Iurii XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, publicată integral la *28 decembrie 2018*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas